

Obres de Felícia Fuster disponibles a la Biblioteca Municipal d'Eivissa (Can Ventosa)

- *Sorra de temps absent*. Lleida: Pagès Editors, 1998. (Finalista premi Màrius Torres, 1997).
- *Obra poètica (1984-2001)* / a cura de Lluïsa Julià. Barcelona: Proa, 2010.

Traduccions

- *Obra negra* / Marguerite Yourcenar. Barcelona: Proa, 1968.

Felícia Fuster a publicacions periòdiques

- *Serra d'Or* núm. 341 (març 1988).
- *Serra d'Or* núm. 497 (maig 2001).

Obres de Teresa Juvé disponibles a la Biblioteca Municipal d'Eivissa (Can Ventosa)

- *Pascualín y el extraño bosque de hayas* (cuento catalán) / Teresa Juvé con ilustraciones de Josep Martinell. Palafrugell: Orión, 1991.
- *L'arbre trencat*. Barcelona: Meteora, 2019.
- *El degollador de Vallvidrera*. Barcelona: Meteora, 2021.

Teresa Juvé a publicacions periòdiques

- *Serra d'Or* núm. 711 (març 2019).

ESCRITORES DEL MES (Març 2021)

**8 de març: Dia de la Dona
21 de març: Dia de la Poesia**

**FELICIA FUSTER / TERESA JUVÉ
(1921-2012) (1921)**

Centenari del seu naixement

BIOGRAFIA

Felicia Fuster i Viladecans.- (Barcelona, 1921 – París, 2012). Poetessa i pintora. D'aptituds precoces, l'any 1932 va ingressar a l'Escola Massana de Barcelona. Interromputs els estudis a causa de la Guerra Civil, l'any 1941 va ingressar a l'Escola de Belles Arts i Oficis Artístics Llotja, anomenada després Sant Jordi, on el 1947 va aconseguir el títol de professora de dibuix. Aquest any va fer la seua primera exposició col·lectiva a Barcelona, i el 1949 va participar en la Exposición de Artes Decorativas de Madrid, amb treballs en vidre pels quals va ser premiada.

El 1951 es va instal·lar a París, on es va guanyar la vida primer com a professora de castellà i posteriorment, després de diplomar-se en economia, com a gestora en agències de publicitat. A la dècada dels anys seixanta va abandonar pràcticament l'activitat artística, que no reprengué fins el 1981. Afectada per una greu malaltia que va contraure l'any 1995 en un viatge a la Xina, des del 2001 va viure en una residència. L'any 2003 va crear a Barcelona una fundació per ajudar persones amb pocs mitjans a fer estudis superiors.

Va publicar el primer recull de poemes l'any 1984, *Una cançó per a ningú i trenta diàlegs*, finalista del premi Carles Riba i que la va donar a conèixer. Havia escrit des de sempre però no va donar a conèixer els seus escrits fins que un amic de la infantesa, li va recomanar que presentés alguns dels seus poemes a Carles Riba; tot i els dubtes, finalment Fuster es va presentar. Entre els membres del jurat figurava na Maria Mercè Marçal, amb qui va establir una amistat molt sòlida. Li van seguir *Aquelles cordes al vent* (1987), *I encara* (1987, premi Octubre Vicent Andrés Estellés de Poesia), que, amb els dos anteriors, configura una mena d'itinerari vital i introspectiu, *Passarel·les/Mosaïques* (1992), *Versió original* (1996), sobre la guerra dels Balcans, *Sorra de temps absent* (1998), i *Postals no escrites* (2001), resultat de la seua estada al Japó.

L'any 2010 aparegué *Obra poètica 1984-2001*. Va ser cotraductora de *Poesia japonesa contemporània* (1988) i va col·laborar amb proses en el llibre col·lectiu *Barcel·lones* (1989). Va traduir al català l'*Oeuvre en noir* de Marguerite Yourcenar. Actualment, la seua obra publicada és reconeguda pel món literari.

BIOGRAFIA

Teresa Juvé Acero.- (Madrid, 1921 -). De pare català i mare madrilenya. Va estudiar a la Institución Libre de Enseñanza de Madrid i després a l'Institut-Escola Ausiàs March de Barcelona, ciutat on va viure la Guerra Civil. Acabada la guerra es va exiliar amb la seua família a França fugint de la dictadura. Durant la segona Guerra Mundial va fer d'enllaç de la Resistència francesa. Es va casar amb l'exiliat polític socialista català Josep Pollach i es van establir a París, on na Teresa es va llicenciar en Filologia i Literatura Comparada.

El 1963 va quedar finalista del Premi Nadal amb la seua primera novel·la *La charca en la ciudad*, on va recollir l'experiència de l'exili. El llibre es va publicar més tard a l'Argentina sense el consentiment de l'autora. L'any 2005 Juvé va publicar *L'aiguamort a la ciutat*, la versió catalana d'aquest primer títol.

El 1969 va crear una escola d'estiu per a estudiants francesos a Roses. L'any 1970 Juvé i Pollach van tornar definitivament a Catalunya i els dos van impartir classes a la Universitat de Girona. A la mort del seu marit s'establí a Esclanyà. Juvé ha escrit llibres sobre la memòria dels exiliats i una sèrie de novel·les de tall detectivesc i històric. L'especialització de Juvé en el segle XVI a Catalunya, junt amb la seua afició a la novel·la policíaca, va desembocar en la creació literària del detectiu portantveus Plagumà. La primera novel·la, *El portantveus s'ha equivocat* va aparèixer a l'editorial Columna, l'any 1997. Posteriorment l'editorial Proa va publicar títols com ara *La Commedia dell'Arte sota sospita* (2000), *Els assassins eren més d'un* (2002) i *Juguesca mortal* (2002). A l'editorial Meteora va publicar *La trampa* (2014), *L'arbre trencat* (2019), i *El degollador de Vallvidrera* (2021), darrers títols publicats d'aquesta sèrie detectivesca. El 2015 va publicar *Tu ets jo*, la seua autobiografia.

L'any 2010 va rebre la Creu de Sant Jordi i és l'actual Presidenta d'Honor de la Fundació Josep Pallach. L'any 2018 va rebre el Premi Memorial Francesc Macià de la Fundació Josep Irla. La Generalitat de Catalunya commemora enguany els 100 anys de l'escriptora.

